

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/150/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520204097
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Talašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1520204097.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: S. H., nar. XX.XX.XXXX, a O. H., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matky - O. V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. rameno 8, N., bývajúca na adrese: U. XX, N., adresa na doručovanie: F. XX, N., zastúpená - JUDr. Daniela Ježová, LL.M, PhD., advokátka, so sídlom Javorinská 13, Bratislava, a otca - O. H. H., trvale pobytom G., rameno 8, N., bývajúci na adrese: Dr. B. XX, C. an der W., F. republika, zastúpený - advokátska kancelária Advokáti Heinrich, s.r.o., IČO: 36865966, so sídlom Skautská 12, Nitra, pracovisko: Lombardíniho 22b, Bratislava, v konaní na návrh matky o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že rodičia maloletých sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, posledné spoločné bydlisko rodiny bolo na adrese Dr. B. XX, XXXX C. an der W., F., trvalé bydlisko rodičov a maloletých detí je na adrese G. rameno 8, XXX XX N.. Aktuálne matka s maloletými deťmi býva v prenajatom byte na adrese U. XX, XXX XX N., kam sa s maloletými deťmi za dramatických okolností presťahovala dňa 08.07.2020. Právomoc slovenského súdu je určená s poukazom na čl. 12 ods. 3 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, a to s poukazom na fakt, že účastníci konania, ako aj maloleté deti sú občania Slovenskej republiky a maloleté deti majú k Slovenskej republike podstatnú väzbu - navštevujú tu školu, krúžky, majú tu lekárov (sú poistení v systéme verejného zdravotného poistenia v Slovenskej republike) a majú tu centrum svojich záujmov. Obaja rodičia na území Slovenskej republiky pracujú / podnikajú, otec vlastní tiež viacero nehnuteľností a obaja v minulosti prejavili záujem podrobiť sa v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností právomoci slovenského súdu. Rodičia nadviazali vzťah cca pred 12 rokmi, keď už predtým sa dlhšie (takmer 7 rokov) poznali. Otec v tom čase podnikal, matka pracovala ako lekárnička. Prirodzeným vyústením partnerského vzťahu bolo rozhodnutie o spoločnom bývaní a zároveň založení rodiny. Ako sa neskôr ukázalo, v dôsledku zdravotných problémov na strane oboch rodičov bolo nevyhnutné, pokiaľ si účastníci chceli založiť rodinu, absolvovať IVF, výsledkom ktorého bolo, že matka na jeseň 2011 otehotnela. Z dôvodu rizikového tehotenstva musela matka ostať na PN. Otec, v tomto pre matku psychicky aj fyzicky náročnom období, nemal problém matku nechať do neskorých večerných a niekedy aj nočných hodín samu, nezaujímal sa o jej potreby, pocity. Matka dúfala, že postoj otca sa zmení po narodení maloletých detí, avšak nestalo sa tak. I napriek tomu, že starostlivosť o dvojčky bola náročná, otec nevidel dôvod akýmkoľvek spôsobom matke so starostlivosťou vypomáhať (dokonca keď ho matka prosila, aby jej pomohol, resp. aby mohla zavolať na pomoc svojich blízkych, nesúhlasil s tým), mal za to, že jeho podiel je zhojený tým, že financuje nákupy do domácnosti. Už v tom čase mal otec na adresu matky, aj z dôvodu, že si dovolila požiadať o pomoc pri starostlivosti o dvojčky, neprimerané poznámky a nešťítil sa jej povedať, že je „zlá

matka“. Keď sa matka chcela po celom dni starostlivosti o deti s otcom porozprávať, jeho odpoveďou bolo, že je „priblížila sliepka“ a nemá sa o čom s ňou rozprávať. Matkin „svet“ sa tak koncentroval len na maloleté deti a zabezpečovanie starostlivosti o ne a vedenie domácnosti. Spoločné výlety či trávenie času boli zriedkavé, ak náhodou ako rodina absolvovali účastníci s maloletými deťmi návštevu, išlo spravidla o návštevu rodičov otca. Ak výnimočne prišiel matku a maloleté deti navštíviť matkin otec, ktorý matke občas vypomáhal, bolo jej vyčítané, že si otca dovolila pozvať, zjavne z dôvodu, že maloleté deti sa často z prítomnosti dedka, ktorý im venoval maximum času, tešili viac ako z prítomnosti otca. Tlejúce sa problémy v partnerskom spolužití postupne eskalovali čoraz viac po presťahovaní sa do rodinného domu v C. (výlučným vlastníkom je otec) pred cca 6,5 rokmi. Nič, čo v dome spravila matka, nebolo pre otca dosť dobré - vyčítal jej, že nie je správne poupratované, že jej nemčina nie je na dostatočnej úrovni a teda jej musí platiť kurzy a pod., dokonca sa neštil od matky požadovať podpísať zmluvu, v ktorej sa mu mala zaviazat', že mu vyplatí finančné prostriedky, ktoré použil na úhradu jej kurzov nemčiny, pokiaľ sa nezamestná v Rakúsku. Matka citlivo vnímala nerovnosť v partnerskom vzťahu, ktorá bola dôsledkom jej ekonomickej závislosti od otca (otec napr. často komunikáciu zakončoval tak, že „buď bude, ako povedal, alebo sa matka môže vysťahovať, samozrejme, bez detí“), avšak vzhľadom na to, že k otcovi pocítovala stále citovú náklonnosť a aj z dôvodu, že chcela pre deti zachovať kompletnú rodinu, otcovo nedôstojné a nátlakové správanie sa voči nej prehliadala. Keď sa matka po piatich rokoch materskej a rodičovskej dovolenky zamestnala namiesto v F. na Slovensku (otec totiž nechcel, aby matka nastúpila do práce skôr), otec nedokázal spracovať fakt, že si matka dovolila urobiť samostatné a slobodné rozhodnutie a prijať prácu na Slovensku bez jeho súhlasu. Hádky a konflikty, v rámci ktorých sa otec neštil voči matke ani fyzických atakov, sa stupňovali a keď sa deti na otcov krik v rámci partnerskej hádky náhodou zobudili, otec sa pred deťmi vyvíňoval tvrdením, že „za všetko môže mama“. Súčasťou takýchto hádok bolo opakované vyhadzovanie matky z domu, s tým, že odísť má, samozrejme, bez detí. Maloleté deti sa matke opakovane zdôverili, že z otca majú strach a boja sa mu povedať, čo si skutočne myslia a čo cítia, a preto otcovi často povedali alebo prisľúbili to, čo chcel počuť, nie to, čo by skutočne chceli. Kríza medzi rodičmi vyvrcholila začiatkom roka 2020, keď i napriek tomu, že predtým cca 1 roka spoločne absolvovali partnerskú poradňu a vo februári 2020 dokonca s maloletými deťmi aj spoločnú dovolenku, rozhodli sa po vzájomnej dohode ukončiť partnerské spolužitie. Keďže matka nemala a nemá k rodinnému domu v C. vlastnícke právo, začala si postupne hľadať podnájom v Bratislave, dúfajúc, že pokiaľ ide o deti, podarí sa im s otcom dospieť k dohode. Konflikty vyeskalovali počas krízy a opatrení v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19, keď otec matke doslova zakázal chodiť do práce, dôvodiac ohrozením maloletých detí matkou (matka bola postavená do pozície buď bude chodiť do práce, ale nemôže sa vrátiť domov, alebo zostane doma a bude mať možnosť byť s deťmi). Cca 3 mesiace tak matka bola doslova odkázaná na nálady otca, o to viac, že keď ho niekto alebo niečo nahneval - matka bola tá, na ktorej si otec svoj hnev vyvíšil. Rovnako autoritatívne sa počas obdobia, keď museli v dôsledku opatrení v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19 stráviť v dome v C. (prechod cez hranice bol komplikovaný a deti museli istý čas zostať len v F.), správal otec aj voči deťom - nútil ich často nehľadiac na únavu detí cvičiť na klavíri, keď si matka dovolila deti zastat' a otca požiadať, aby zvolnil vo svojich nárokoch, otec začal kričať, a to dokonca až tak, že počas jedného takéhoto otcovho slovného ataku vo vzťahu ku kvalite výkonov detí sa maloletá S. doslova triasla od strachu. Cca v máji 2020 bola matka kontaktovaná právnym zástupcom otca, ktorý ju vyzval na riešenie bytovej otázky (t. j. vysťahovanie sa z rodinného domu v C.) a vyjadrenie sa k návrhu dohody o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k deťom. Keď matka požiadala o poskytnutie dlhšej lehoty na vyjadrenie ako 7 dní, resp. následne o možnosť poskytnúť svoje stanovisko po porade s advokátom, ktorého si zvolí, neboli jej žiadosti akceptované a zo strany otca a jeho právneho zástupcu bola podľa jej názoru tlačaná do akceptovania otcových požiadaviek, a to i napriek tomu, že deti o novej situácii v rodine (a rozchode rodičov) nemali vedomosť. Aj z tohto dôvodu chcela matka najskôr situáciu prediskutovať so psychologičkou a poradiť sa tiež o spôsobe, ako rozpad rodiny a rozchod rodičov oznámiť deťom. Zo strany otca neboli prosby a žiadosti matky akceptované a matka bola opakovane otcom a jeho právnym zástupcom žiadaná, aby si s otcom dohodli termín, keď deťom oznámia svoj rozchod - otec totiž zrejme očakával, že pôjde o oznámenie v štýle že deti zostávajú v C. s tým, že do času, kým sa rodičia nedohodnú (resp. matka nebude akceptovať otcom navrhovanú striedavú starostlivosť s minimálnym výživným), sťahuje sa výlučne matka, čo pre matku bolo absolútne neakceptovateľné a neprípustné. Celá situácia vyvrcholila dňa 08.07.2020, keď sa matka, počas týždňa, keď zabezpečovala po dohode s otcom starostlivosť o deti a deti zobrala mimo C., vrátila do C., keďže im chcela vyprat' a zbalit' nové veci. Len čo matka zaparkovala, k autu prišiel otec, ktorý jej avizoval, že v dome sú aj jeho rodičia (zjavne z dôvodu, že matka prv otcovi telefonicky dala vedieť, že s deťmi príde, dokonca ju v rozhovore požiadal, aby prišla aj s maloletými po 15.00 hod., dôvodiac, že najal upratovačku, reálne však dôvodom bolo to, že otec očakával príchod svojich

rodičov, ktorí bývajú v Z. H.), neskôr dokonca prišla aj otcova sestra. Matka tušila, že sa „niečo deje“, keďže však maloletý O. vybehol z auta pozdraviť starých rodičov, nemala inú možnosť, ako s maloletou S. tiež vystúpiť a ísť do domu, kde sa do matky doslova „pustili“ otcovi rodičia a sestra, vykrikujúc, že už mala byť dávno preč, že je príživníčka a že má nechať deti otcovi a ísť preč (doslova otcova matka kričala pred deťmi, že situácia „už ani nie je na striedavku, ale na zverenie detí otcovi“), všetko pred deťmi. Matka situáciu vnímala tak, že cieľom rodiny otca je dostať matku pod tlak, aby odišla z domu, a to bez detí, čo však matka nechcela pripustiť, nakoľko si uvedomovala, že ak tak urobí, len veľmi ťažko, ak vôbec jej následne otec umožní s deťmi vôbec byť, nieto sa o ne starať, o to viac, že v súvislosti so situáciou ohľadom ochorenia COVID-19 nebolo vylúčené, že na hraniciach budú opäť prijaté isté reštrikčné opatrenia a matka nebude mať možnosť za deťmi, keďže nie je vlastníkom domu, vôbec vycestovať. Matke sa nakoniec podarilo aj s deťmi odísť do záhrady, doslova preskočiť múrik a ujsť do auta, zavolať svojmu otcovi a požiadať ho o pomoc (otec následne skontaktoval slovenský konzulát v F.). Následne matka išla incident ohlásiť na políciu v C., kde jej však bolo oznámené, že jej nemôžu pomôcť. Po spísaní zápisnice na polícii matku aj deti matkin otec odviezol do N.. Matka na ďalší deň (t. j. 09.07.2020) skontaktovala Y. D., rovnako aj ÚPSVaR Bratislava, pričom po tom, ako bol dňa 10.07.2020 s maloletými deťmi kolíznym opatrovníkom urobený pohovor, bolo jej odporúčané iniciovať toto konanie a zároveň, za účelom stabilizácie situácie detí, požiadať o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti neodkladným opatrením. Následne, keďže matka si uvedomuje, že deti i napriek všetkému majú otca rady, kontaktovala otca v reakcii na jeho e-maily zo dňa 08.07.2020 a 09.07.2020 matkina právna zástupkyňa a vyzvala ho na uzatvorenie aspoň dočasnej dohody o starostlivosti o deti počas letných prázdnin v týždňových intervaloch. Otec, i napriek opakovanej výzve, na tento návrh matky nereflektoval (dokonca aj na osobnom rokovaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 16.07.2020 na podnet právneho zástupcu matky otcov právny zástupca (otec sa rokovania nezúčastnil) odmietol diskutovať o akejkoľvek čo i len čiastočnej dohode ohľadom starostlivosti o deti, v dôsledku čoho má matka dôvodnú obavu, že ak deti otcovi bez akejkoľvek dohody odovzdá, otec situáciu zneužije a deti matke neodovzdá a bude ich zadržiavať v C., resp. na inom mieste. Vo vzťahu k otázke úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k deťom matka navrhuje, reflektujúc stanovisko a pranie detí, aby obe deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti, s tým, že obaja rodičia budú oprávnení deti zastupovať a spravovať ich majetok. Maloleté deti sú pre matku životnou prioritou a jej záväzkom je postarať sa o nich tak, aby mali zabezpečené čo najlepšie podmienky pre zdravý fyzický a psychický vývoj. Obe deti sú zdravé, s výnimkou nákladov na ortopedické pomôcky v tejto súvislosti nemajú rodičia s maloletými deťmi zvýšené výdavky. Maloletí v školskom roku 2019/2020 navštevovali 2. ročník Z. školy na D. v N., v nasledujúcom školskom roku nastúpia do 3. ročníka. Obaja v škole navštevujú družinu s poplatkom 7,20 eura mesačne za jedno dieťa, a tiež sa stravujú v školskej jedálni, kde stravné je 1,41 eura na obed pre jedno dieťa. Obaja maloletí vo voľnom čase navštevovali krúžok angličtiny a klavír, čo činilo mesačný náklad cca 64 eur pre jedno dieťa. Nie je vylúčené, že v nasledujúcom školskom roku dôjde k zmene krúžkov, vzhľadom na preferenciu maloletých. Okrem nákladov na bývanie (aktuálne matka hradí prenájom bytu vo výške 650,- eur mesačne), stravu, oblečenie, obuv, ortopedické pomôcky (150,- eur ročne/ 12,50 eura mesačne) či dopravu (cca 100 eur mesačne) náklady na starostlivosť o maloletých tak tvoria náklady, súvisiace s návštevou školy, náklady na kozmetiku a drogériu (cca 20 eur mesačne dieťa), lieky, vitamíny (cca 20 eur mesačne dieťa), pediatra, stomatóloga (ročná platba pediatričke a v ortopedickej ambulancii - cca 250 eur ročne / cca 20 eur mesačne, uskladnenie pupočníkovej krvi: cca 140 eur ročne / cca 12 eur mesačne), rôzne aktivity rozvíjajúce maloletých, knihy, vstupné na kultúrne podujatia, do múzeí a pod. (cca 100 eur mesačne). K oprávneným výdavkom maloletých je potrebné tiež zahrnúť aj náklady na letnú či zimnú dovolenku, rôzne výlety či krátkodobé pobyty, výlety v škole (škola v prírode - 300 eur ročne) či letné tábory (500 eur ročne). Matka je zamestnaná ako lekárnička s priemerným čistým mesačným príjmom cca 1.000 eur. Matka okrem príjmu zo závislej činnosti iný príjem nemá, rovnako nevlastní hnutelné veci vyššej hodnoty a ani žiadne nehnuteľnosti. Podľa matkiných vedomostí otec vlastní / spoluvlastní viacero nehnuteľností v m. č. Bratislava - Staré Mesto (2-izbový byt na M. nám., ktorý je prenajímaný, 3-izbový byt na G., t. č. sídlo spoločnosti, kde otec pôsobí), 3-izbový luxusne zariadený byt na adrese G. rameno X v m. č. N. - G. Ves v hodnote cca 350-tis. eur, t. č. prenajímaný za cca 1.000 eur mesačne vrátane 5 parkovacích státí a tiež 8-izbový rodinný dom v C. v hodnote cca 1 milión eur. Aktuálne je otec 50 % spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti A. s. r. o. so sídlom G. 6, XXX XX N., IČO: 36 792 462 a tiež 15 % spoločníkom obchodnej spoločnosti A. T, s. r. o. so sídlom S. XXX, XXX XX Z. H.. Konkrétny príjem otca matke nie je známy, avšak aj vzhľadom na majetok otca je viac ako zrejmé, že jeho životná úroveň je nadštandardná, otec má tiež k dispozícii značné hotovostné finančné prostriedky, nemá žiadne hypotéky ani pôžičky. Otec taktiež poberá v F. na maloleté deti rodinné prídavky.

ochráni. Aktuálne s otcom hovoriť nechcú. Maloletá S. si vie predstaviť, že najskôr by boli u otca kratší čas, ktorý by sa predlžoval. O. O. uviedol, že keby bol s otcom sám, tak by sa bál, ale zvykol by si, bez matky sa bojí a v noci s ním matka musí zaspávať.

5. Otec vo svojich početných podaniach doručených tunajšiemu súdu dňa 23.07.2020, uviedol, že dňa 15.07.2020 bolo v F. republike začaté tzv. návratové konanie, keďže matka obe deti bez súhlasu otca odvieďa dňa XX.XX.XXXX z miesta ich obvyklého pobytu v F. republike, kde deti žijú od roku 2013, zároveň otec v F. republike podal aj konanie o úpravu styku k maloletým deťom a požiadal, aby sa súd zdržal rozhodovania o predbežnej úprave práva a povinností k maloletým, ide o prekážku pre rozhodnutie v konaní vedenom na tunajšom súde. Otec má za to, že je dobrý otec, o deti sa staral a ich odlúčením mimoriadne trpí. Nakoľko medzi rodičmi došlo k rozpadu ich partnerského vzťahu a matka dlhodobo neriešila partnerské nezhody, požiadal ju, aby si vyriešila svoju bytovú otázku a navrhol jej výšku výživného. K podaniu pripojil návrh na začatie návratového konania, rozhodnutie - výzva otcovi z N. N. an der U. o povinnosti zložiť zálohu na trovy konania a rozhodnutie - výzva otcovi na predloženie plnomocenstva na zastupovanie a potvrdenia o návšteve školy oboch maloletých detí; e-cardy maloletých detí, ako aj rodičov pre Z.; komunikáciu rodičov zo dňa 16.07.2020 - 17.07.2020.

6. Otec vo svojom podaní doručenom súdu dňa 27.07.2020 uviedol, že matka odišla s maloletými deťmi bez jeho súhlasu, pôvodne mu uviedla, že mu deti prinesie 12.07.2020, čo sa však nestalo, ani 15.07.2020, ako otcovi uviedla matkina právna zástupkyňa; dňa 16.07.2020 na rokovaní, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca otca, matka uviedla, že deti otcovi odovzdá až po tom, ako uzatvorí matkou predloženú dohodu. V tomto období mohol otec s deťmi komunikovať, avšak krátko. Deti s otcom komunikujú normálne, bez akýchkoľvek komplikácií, tešia sa na chatu s otcom od 16.07.2020, čo však matka otcovi neumožnila, deti opakovane uviedli, že im otec chýba. Otec namietol právomoc tunajšieho súdu z dôvodu, že obvyklý pobyt maloletých detí je v F. republike, je začaté návratové konanie; právomoc majú zachovanú rakúske súdy a konanie začaté v F. republike bráni, aby ďalej konal slovenský súd. Vzhľadom na to žiadal o oboznámenie sa s návrhom matky a o jeho vypočutie predtým, ako rozhodne súd. Ďalej žiadal, aby súd návrh matky zastavil a zamietol z dôvodu realizácie návratového konania. K podaniu pripojil prepisy telefonátov, stanovisko školy maloletých detí, vyhlásenie upratovačky zo dňa 26.07.2020 a list od rodiny susedov Z..

10. Otec vo svojom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 27.07.2020 okrem iného uviedol, že sa opakovane domáha kontaktu s maloletými, pričom matka koná obštrukcie, za celé obdobie dostal iba tri fotografie, matkina právna zástupkyňa od 16.07.2020 nereagovala žiadnym spôsobom, rokovania medzi rodičmi sa zasekli na tom, že otec chcel riešiť striedavú osobnú starostlivosť a výživné ako celok, teda celkovú úpravu vzťahov, avšak matka chcela riešiť iba leto 2020. Otec poukázal na existenciu návratového konania, zdôraznil, že toto tvorí prekážku rozhodovania v danej veci. Zároveň zdôraznil, že s ohľadom na záujem maloletých sa snažil riešiť aj partnerské nezhody, otec inicioval terapiu u psychologičky V., ktorá trvala cca 1 roka s neúspešným výsledkom. Otcovi nie je zrejmé, na základe čoho je založená príslušnosť tunajšieho súdu vo vzťahu k maloletým, keď bydlisko určené dohodou rodičov je v F. republike, čo potvrdila aj právna zástupkyňa matky v e-mailovej správe zo dňa 10.07.2020. To, že deti majú byť v prenajatom byte v Bratislave, sa otec dozvedel až 24.07.2020 a môže iba dedukovať, že je to v A., avšak ide o pobyt detí bez jeho vedomia a súhlasu. K podaniu pripojil elektronickú komunikáciu; fotodokumentáciu; potvrdenie od Mgr. Márie V., A., psychológa a SMS komunikáciu medzi rodičmi.

8. Právny zástupca otca vo svojom podaní označenom ako vyjadrenie k návrhu zo dňa 05.08.2020 uviedol, že návrh matky je ďaleko od Cochemského modelu, ide o „navalenie špiny“ na otca, pričom obvinenia nie sú ničím podložené. Ide o vytvorenie príbehu, ktorý je od podstaty nepravdivý, v ktorom je druhý rodič negatívne vykreslený a je nútený v následnom konaní vo veci samej dlhodobo, rozsiahlo preukazovať veľké množstvo dôkazných prostriedkov, aby vyvrátil tvrdenia prvého rodiča. Výsledkom je traumatizácia detí počas niekoľkoročného súdneho konania, vzťahu rodičov sú na nulovom bode, aby sa namiesto toho hneď zastabilizovali maloleté deti v rovnakom vzťahu k obom rodičom so zachovaním práva na oboch rodičov. Maloleté deti sa narodili v čase, keď obaja rodičia žili na Slovensku, a to ma adrese: G. rameno 8, N.. V roku 2013 sa celá rodina presťahovala do F., kde má celá rodina riadne hlásený pobyt a otec pracuje na základe živnostenského oprávnenia od 01.04.2014 v F. republike, podáva tam daňové priznanie i platí dane, aj daň z motorových vozidiel. Maloletí sú prihlásení v zdravotnom poistení v F., deti tam majú lekára a celá rodina sa dlhodobo zdržiava v F., rodina od roku 2014 má oficiálne potvrdenie o pobyte, poberajú rodičovské prídavky z rakúskeho sociálneho systému, navštevovali tu detské jasle i materskú školu a keďže obe deti prezentovali osobitné nadanie rodičia ich dali do školy pre nadané deti - Z. škola B. M. C. a R. škola G., nakoľko v mieste ich bydliska je miestna

základná škola s bežným výukovým programom. Deti v mieste svojho bydliska v F. boli od 15.-16. hod., kde trávili voľný čas, učili sa, hrali sa, trávili voľný čas. Všetky hlavné nákupy sa realizovali v F., kde majú aj rodinné zázemie - otcova sestra a jej rodina. V rodine sa rozprávajú po slovensky, avšak všetci ovládajú nemčinu, v ktorej sa zdokonaľovali súkromnými hodinami učiteľom v mieste bydliska. Matka si dopĺňala vzdelanie v nemčine navštevovaním nemeckých kurzov a dlhodobo si celá rodina vytvárala rodinné zázemie v F., kde majú obe deti svoj obvyklý pobyt, ako aj trvalé stredisko svojich životných záujmov. Čo uviedla i matka a jej právna zástupkyňa v komunikácii, keď uvádzali, že deti privedie matka DOMOV - čím mala na mysli bydlisko maloletých v F.. Obaja rodičia vykonávali spoločnú starostlivosť o deti v F.. Od roku 2019 panovali medzi rodičmi partnerské nezhody a odcudzovanie, čo riešili terapeutickými sedeniami v období od augusta 2019 do januára 2020, no napriek poradenstvu rodičia partnerskú krízu neprekonali a nastalo ukončenie vzťahu. Otec následne predložil matke návrh rodičovskej dohody, v ktorom navrhoval striedavú osobnú starostlivosť, a tiež ju požiadal o riešenie bytovej otázky a aby obaja rodičia spoločne vysvetlili daný stav deťom a informovali ich primeraným spôsobom. Zo strany matky však dochádzalo k úkonom, ktoré neprispievali k zmierlivému riešeniu záležitostí a išlo o vytváranie konfliktných situácií v rodine, čo prinieslo záťažovú situáciu aj pre deti. Matka otcovi uviedla, že deti plánuje vziať mimo miesta obvyklého pobytu na dovolenku do 12.07.2020 a následne prídu domov. Miesto dovolenky malo byť u rodiny matky v H. a následne na chate, matka zmenila svoje plány, čo do miesta i času pobytu a 08.07.2020 oznámila otcovi, že prídu domov vymeniť si veci a následne do 12.07.2020 pôjdu zase preč, a to v čase návštevy otcových rodičov v bydlisku rodiny, keď došlo k hádke medzi starou matkou zo strany otca a matkou pred maloletými, matka nechcela pustiť deti, držala ich, nútila ich byť v mieste hádky, potom oznámila, že ide do záhrady, avšak odišla k autu a odišla preč. S otcom nekomunikovala už v daný deň. Matka následne kontaktovala rakúsku políciu cestou konzulátu, že je na ňu útočené, avšak v čase, keď tam už nebola. Zrejmu bezdôvodnosť a neúčelnosť takéhto oznámenia konštatovala aj hliadka polície, ktorá sa za zbytočné obťažovanie otcovi ospravedlnila. Stará matka zo strany otca sa v tejto veci aj matke ospravedlnila. Právna zástupkyňa matky otcovi oznámila, že matka s deťmi pricestujú domov dňa 15.07.2020, aby otec mohol ísť s deťmi na plánovanú chatu od 16.07.2020, o ktorej matka dlhodobo vedela a navrhla osobné rokovanie. Matka však deti v oznámenom termíne nepriniesla, zaslala e-mail, v ktorom uviedla, že trvá na písomnej dohode ohľadne stretávania sa detí striedavo s rodičmi počas prázdnin, dovtedy s deťmi nepríde. Matka nikde neuvádzala, že by deti nechceli byť s otcom, alebo že by mali z neho strach. Na osobnom rokovaní matka a jej právna zástupkyňa odmietli celistvú dohodu ohľadom práv a povinností rodičov k maloletým v zmysle predloženého návrhu zo dňa 26.05.2020. Otec matku ubezpečoval, že nemá mať strach z toho, že by jej deti nevrátil, on dodrží svoje slovo, keďže z jeho strany doposiaľ nedošlo k porušeniu dohôd. Matka trvala na dohode ohľadne letných prázdnin a inú formu a obsah dohody odmietala. Otec v období od 10.07. - 18.07.2020 opakovane telefonoval s deťmi, pričom deti sa s otcom rozprávali, tešili sa na stretnutie s ním, chceli sa vrátiť domov - do F. - chceli ísť na chatu, neverbalizovali strach z otca, obavy zo stretnutia s ním. Dňa 19.07.2020 matka prestala otcovi umožňovať komunikáciu s deťmi a začala uvádzať, že deti s ním komunikovať nechcú z dôvodu incidentu zo dňa 08.07.2020. Ďalší dôvod uviedla, že otec neprišiel dňa 16.07.2020 k právnej zástupkyňi matky a že sa nechce dohodnúť, čo zle deti vnímajú, sú zmätené a treba im nechať čas. Z čoho vyplýva, že ide o reakciu matky, ktorá zneužíva postavenie detí a manipuluje im vedomie. Od 19.07.2020 matka otcovi neumožňuje kontakt s deťmi s odôvodnením, že deti nechcú, resp. maximálne povedia dobrú noc. Keďže matka počas rozhovorov s otcom uviedla, že je so svojím otcom, ktorý býva na F. XX v N., otec sa domnieval, že matka s deťmi je na uvedenej adrese. Rodičia dňa 29.06.2020 oznámili deťom rozchod a matka v ten deň prevzala byt v N., čo preukazuje jej zámer, že oznámenie o rozchode rodičov odkladala až na termín, keď bude mať zabezpečené iné bývanie, aby mohla s deťmi odísť. Keď matka brala deti na dovolenku 05.07.2020 uviedla, že sa vráti do F., hoci mala od 06.06.2020 prenajatý byt v N. a prevzatý 29.06.2020 a stále uvádzala otcovi, sebe samej, deťom, že domov je v F.. Otec sa hádkam vyhýbal, tak matka využila hádku s jeho matkou a zinscenovala útek na Slovensko. Účelovosť konania matky je zrejmá aj z toho, že celý čas tvrdila, že nemá kam ísť, avšak keď zinscenovala hádku dňa 08.07.2020 s otcovou matkou, tak už mala kam ísť, keďže mala dohodnutý prenájom od 01.07.2020. Vzhľadom na oznámenie matky zo dňa 15.07.2020 sa otec poradil s právnikmi v F. a podal návrh na úpravu rodičovských práv, návrh na určenie obvyklého pobytu a žiadosť podľa čl. 12 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí na súd N. an der U.. Následne dňa 22.07.2020 komunikoval s Centrom pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže. Keďže doterajšie postupy nevedli k vyriešeniu veci mediáciou či dohodou s matkou, otec podal návrh na začatie návratového konania pred súdom. Matka opomenula uviesť, že deti majú podstatnú väzbu na F. republiku, nakoľko od roku 2013 sú tam presťahované, otec popiera vytvorenie tzv. podstatnej väzby na Slovenskú republiku, pretože táto je pre deti vytvorená v F. republike. Matka takisto

nijako nekonkretizovala ani nezdôvodnila ňou tvrdené tzv. centrum záujmov detí, ide preto len o ničím nepodložené tvrdenie. Zároveň nie je pravdou tvrdenie matky, že obaja rodičia sa podrobili právomoci slovenských súdov a otec namieta právomoc súdu Slovenskej republiky v danej veci - samotná matka uviedla vo svojom návrhu, že preskočila múrik aj s deťmi a bez vedomia otca s deťmi opustila F. republiku, otec poprel právomoc súdu v Slovenskej republike v čase začatia konania a absentuje aj záujem maloletých detí. Samotná matka priznala, že deti odvieďla z miesta ich obvyklého pobytu bez súhlasu otca a odvtedy ich zadržáva v Slovenskej republike, kde otec dlho ani nevedel, kde sa nachádzajú. Za nespornú skutočnosť otec pokladá, že miesto obvyklého pobytu uznávaný aj matkou je C. an der W., deti boli bez súhlasu otca premiestnené na územie Slovenskej republiky, otec nedal výslovný súhlas na právomoc súdu Slovenskej republiky, naopak, jeho konanie je opačné, pretože dňa 15.07.2020 inicioval v F. návratové konanie, ako aj konanie o zverenie detí do osobnej starostlivosti otca a určil starostlivosť o deti v domácnosti. Do 04.07.2020 boli deti štandardne v C., v F. republike, matka má nájom od 01.07.2020 do 31.12.2020 na byt na U. XX v N., teda ide o krátkodobý nájom. Matka deti dňa 08.07.2020 neoprávnene premiestnila, pričom sa pohybovala s nimi na viacerých miestach (Nitra, S., F. XX, N.). Pobyt s deťmi v A. je úplne nové miesto pobytu, nemá žiadne znaky obvyklého pobytu, deti si za tých pár dní nemohli vytvoriť žiadne podstatné väzby, nemajú tu žiadne zázemie, detské izby i osobné veci majú v F., nie je tam dokonca ani blízkosť školy. Je nemysliteľné, aby za čas od 08.07.2020 do 17.07.2020 - momentu podania návrhu na súd - bol založený obvyklý pobyt. Podľa nájomnej zmluvy deti v A. nemajú vlastnú izbu a ani vlastnú posteľ - žiadne zázemie, ktoré majú vytvorené v F.. Škola detí je v okrese N. II, matka zvolila nájom v okrese N. V s komplikovaním dochádzaním detí do školy. Zároveň bolo poukázané na to, že ani matka nemá svoj obvyklý pobyt v Slovenskej republike, tento má v C., v F., a teda ani neobstojí tvrdenie matky počas opatrení súvisiacich so zabránením šírenia choroby COVID-19, že nemohla prechádzať cez hranice. Obvyklý pobyt je súhrnom osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu, okrem fyzickej prítomnosti dieťaťa v členskom štáte musia byť zohľadnené aj ďalšie faktory, z ktorých je možné vyvodiť, že táto prítomnosť nemá dočasný alebo príležitostný charakter a že pobyt dieťaťa odzrkadľuje do istej miery začlenenie dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Matkou tvrdený pobyt na U. XX v N. nespĺňa žiadne z kritérií kladených na pojem obvyklý pobyt a ani otec tento pobyt neodsúhlasil, v tomto momente kritériá pobytu spĺňa pobyt v F. a podľa otca ide o neoprávnené premiestnenie, resp. zadržávanie dieťaťa. Z uvedených dôvodov nie je daná právomoc slovenského súdu. Navyše otec inicioval súdne konanie v F. dňa 15.07.2020. Otázka zverenia detí do starostlivosti a určenie miesta ich pobytu je vedené na rakúskom súde, takže v tejto veci musí byť konanie prerušené. Matka neodkladným opatrením žiada to isté, čo vo veci samej, čo je neprípustné, ide o invazívny zásah do práv otca a detí, ktorý nemá žiadne odôvodnenie. Naliehavým prípadom v zmysle čl. 20 Nariadenia Brusel IIbis nie je zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti matky, u ktorej sa deti fakticky nachádzajú. Naliehavým prípadom nie je ani otázka výživného, najmä ak sa v jeho starostlivosti nachádzajú neoprávnene. Pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 7CoP/6/2020, že neodkladným opatrením nie je možné rozhodnúť o vyživovacej povinnosti dieťaťa, pokiaľ nie je zverený do osobnej starostlivosti. Ohľadne styku od 01.09.2020 - je rovnakou vecou rovnakého charakteru, ako sa žiada vo veci samej a nie je prípustné o tom rozhodovať neodkladným opatrením a ak by súd o tom rozhodoval, rozhodoval by mimo svojej právomoci, lebo by rozhodoval ako vo veci samej a nahrádzal by de facto rozhodnutie rakúskeho súdu. Tzv. predbežné opatrenie v zmysle Brusel II môže byť vydané len ako dočasné a aj to len v naliehavých prípadoch a takýto prípad v tomto konaní nebol tvrdený ani preukázaný, preto súd nemá dôvod na aplikáciu čl. 20 Nariadenia Brusel II. Z uvedených dôvodov je daná prekážka rozhodovania slovenského súdu, ktorá platí aj pre taký rozsah neodkladného opatrenia, ako navrhla matka vo svojom návrhu. Rodičia i deti majú svoj evidenčný pobyt v G. ramene, obvod N. IV, kde však reálne nežijú už sedem rokov, deti navštevujú školu v obvode Okresného súdu Bratislava II, a teda Okresný súd Bratislava V nemá miestnu príslušnosť, zo strany matky ide o to, aby bola účelovo zriadená miestna príslušnosť na tunajšom súde, kde pracuje dcéra právnej zástupkyne matky ako VSÚ, o čom svedčí aj postup súdu v danej veci. Zároveň otec poukázal, že na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P 47/2020 je vedené návratové konanie a na neobjektívnosť správy ÚPSVaR, na zavádzajúce skutkové tvrdenia matky. Vzhľadom na uvedené otec žiada konanie zastaviť z dôvodu, že súd nemá právomoc, a v prípade, že má právomoc, aby vec postúpil na príslušný súd, keďže nie je miestne príslušným súdom. A ak by tu bola aj právomoc aj príslušnosť, tak otec žiada návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. 9. Právna zástupkyňa matky vo svojom vyjadrení zo dňa 05.08.2020 uviedla, že otec uvádza, že maloleté deti majú obvyklý pobyt v C. v F.. Maloleté deti majú na území Slovenskej republiky jednoznačne svoj obvyklý pobyt, čo je zrejmé najmä z nasledovného: navštevujú v Bratislave základnú školu, predtým navštevovali školu Y. (úvodný ročník v rámci základnej školy) v G. S. v N., všetky krúžky a voľnočasové

aktivity majú tiež na území Slovenskej republiky - obe maloleté deti navštevujú v Bratislave ZUŠ hudobný odbor. Okrem toho maloletá S. navštevuje aj literárno-dramatický odbor. Plavecký kurz absolvovali na území Slovenskej republiky; sú na Slovensku aj povinne zdravotne poistené, rovnako tu majú aj svojho detského lekára ako aj iných lekárov. Všetky pravidelné zdravotné prehliadky absolvovali u svojho pediatra na Slovensku rovnako tak všetky očkovania; maloleté deti nehovoria po nemecky, hovoria výlučne po slovensky; majú svojich kamarátov len na území Slovenskej republiky. Maloleté deti nemajú na území F. republiky svoj obvyklý pobyt, pričom otec vo svojom vyjadrení ani neodôvodnil, prečo by mali mať deti obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Otec mylne udáva, že začal konanie o návrat maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu, keďže takéto konanie je potrebné viesť a začať na území Slovenskej republiky a nie v F.. Na území Slovenskej republiky nie je vedené žiadne konanie o návrat maloletých detí. Otec vypísal len žiadosť o návrat detí prostredníctvom Centrálnej autority v F., čo je zásadný rozdiel. Otec navyše na území Slovenskej republiky podniká a matka je tu zamestnaná. Otec na území Slovenskej republiky vlastní viacero nehnuteľností, na ktoré matka poukazovala už v rámci svojho návrhu. Otec v minulosti už prejavil záujem, aby v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností mali príslušnosť slovenské súdy, ako je uvedené v návrhu matky. Maloleté deti už tri roky na základe dohody oboch rodičov navštevujú školské zariadenie na území Slovenskej republiky. Maloleté deti na základe dohody oboch rodičov navštevujú krúžky a mimoškolskú činnosť na území Slovenskej republiky. Je potrebné uviesť, že zákon prioritizuje dohodu rodičov o podstatných otázkach týkajúcich sa maloletých a len v prípade ak k dohode nedôjde rozhodne súd. Maloletí od roku 2017 chodili na krúžok plávania (A. akadémia S.) v N. a na výtvarný krúžok do súkromnej R. na D. X v N., na hru na klavíri a hudobnú nauku do súkromnej základnej umeleckej školy F. dolina XX, N., na prednes a dramatickú prípravu do súkromnej základnej umeleckej školy F. dolina XX, N.. V roku 2017 boli deti testované na intelekt, vo VÚDPaP v Bratislave a v šk. roku 2017/2018 navštevovali Súkromnú základnú školu Y. pre mimoriadne nadané deti, kde mali aj platené viaceré krúžky. Maloleté boli prihlásení k pediatričke O.. O. V., ktorá sa o maloletých starala od narodenia. Takisto v šk. roku 2017/2018 chodila matka s maloletým O. v Bratislave k logopedičke do centra V.. S maloletou navštevovala aj rehabilitačnú lekárku v Bratislave a následne cca 2roky chodila na rehabilitačné cvičenia v Bratislave v Petržalke ako samoplatcovia. Všetky povinné očkovania maloletých boli realizované na Slovensku. V Rakúsku nemali deti zazmluvneného pediatra, maloletí nechodili na žiadne preventívne prehliadky. Maloleté sú v evidencii viacerých odborných ambulancií v Bratislave. Maloletý je evidovaný u detskej endokrinológii na Kramároch v Bratislave u MUDr. A. a u Logopéda na poliklinike Z.. Obe maloleté deti sú zaregistrované u detského ortopéda MUDr. B. C.. Maloleté deti tiež majú v Bratislave aj zubára MUDr. G. N.. Súdu ako dôkaz predkladáme niektoré lekárske správy maloletých detí z rôznych odborných vyšetrení, ako napríklad aj z chirurgickej ambulancie, kde maloletá S. absolvovala zákrok práve na Slovensku. Maloleté deti boli v roku 2018 opäť testované na intelekt vo VÚDPaP v Bratislave a následne boli prihlásené na základe dohody oboch rodičov do viacerých bratislavských základných škôl. V F. nikdy neboli prihlásení do školy ani vlastne nenavštevovali povinný predškolský ročník v škôlke. V roku 2018 úspešne spravili prijímacie pohovory na ZŠ G. a v šk. rokoch 2018/19 a 2019/20 navštevovali túto školu. Na škole navštevovali krúžky: klavír - alokované pracovisko súkromnej R. F. dolina, angličtina - p. učiteľka O.. G. - R., športový krúžok - realizovaný školou. Minulý školský rok obe maloleté deti navštevovali dramatický krúžok v súkromnej ZUŠ. Maloleté deti sa zúčastnili aj matematickej olympiády Klokán o čom predkladáme aj diplom - opäť na Slovensku. Maloletí navštevovali aj letné tábory na území SR, prikladáme aj diplom o absolvovaní plaveckého tábora v Z. H.. 2.11.2018 denný plavecký tábor-Plavecká akadémia, leto 2018 aj leto 2019 denný plavecký tábor v Z. H. (vždy 1 týždeň, zima 2020 boli deti s Y. A. na 3 - dňovom pobyte aj s prespaním bez rodičov - lyžovačke na O., Leto 2019- denný tábor na Klepáči na Železnej studničke v Bratislave, Leto 2019- denný tábor, ktorý usporiadala ich učiteľka G.-R. (1 týždeň). Kurzy nemčiny čo mali údajne absolvovať v F., sú kurzy ich učiteľa nemčiny v základnej škole, ktoré sa realizovali v F. len cez korunu, keď bola škola zatvorená, inak pokračovali a budú pokračovať na Slovensku a to v ich škole. V F. nemali žiadny kurz. Do domu v F. prichádzali deti okolo 18.00 v bežný pracovný deň. Iba sa umyli, navečerali a išli spať. Pojem obvyklý pobyt je osobitný pojem bez definície v právnom predpise, vychádzajúc z judikatúry najmä Súdneho dvora EÚ a je jednoznačne odlišný od pojmu trvalého alebo prechodného pobytu. Uvedeným reagujeme na predložené potvrdenia o pobyte maloletých detí, ktoré sú bez právneho významu k posudzovaniu pojmu obvyklého pobytu detí. Vo vzťahu k podanému návrhu na súde v F. je v prvom rade zrejmé, že F. súd nemá právomoc vo veci ÚPP konať a rozhodovať. Návrh otca, ktorý predložil zjavne nesmeruje k úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, nežiada ich zverenie ani úpravu výživného alebo kontakty. Otec nepredložil dôkazy preložené do slovenského jazyka, čiže súd na ne nemá prečo prihliadať. Návrh bol okrem toho podaný na Rakúsky súd neúplný, čo je zrejmé z prikladaných rozhodnutí, ktorými F. súd

vyzýva otca na založenie plnej moci a na úhradu súdneho poplatku. Nie je tiež zrejmé, či otec súdny poplatok uhradil. Je zrejmé, že otec nepodal návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na rakúsky súd, resp. jeho podanie do dnešného dňa riadne nepreukázal. Konanie, ktoré inicioval otec pred rakúskym súdom nie je konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, otec nežiada žiadne zverenie, styk ani nerieši v priloženom návrhu otázku výživného. Vo vzťahu k údajnému konaniu o návrat, otec podal len žiadosť na rakúsku centrálnu autoritu o návrat maloletých detí do F., ktorá však nemá žiadne právne následky ani žiadnu právnu relevanciu na území Slovenskej republiky. K dnešnému dňu neexistuje žiadna prekážka rozhodovania tunajšieho súdu pre účely ochrany záujmov maloletých detí a vydaniu neodkladného opatrenia. Z dokladov ktoré predložil otec je ďalej zrejmé, že otec sám súhlasil s právomocou slovenských súdov nad maloletými a to v predkladanom návrhu na rodičovskú dohodu. Uvedený návrh vyhotovoval otec a sám v čl. III dohody uviedol: „Účastníci tejto dohody súhlasne vyhlasujú, že predložia túto rodičovskú dohodu na schválenie na Okresný súd Bratislava IV...“ Taktiež v nej uviedol: „Účastníci tejto dohody súhlasne berú na vedomie, že bydlisko matky môže byť v Bratislave a v takomto prípade obaja rodičia súhlasia s pobytom detí a vycestovaním oboch detí v/do Slovenskej republiky.“ Potvrdenie o párovej terapii, ktorú preložil otec sa tiež realizovalo na území SR a to na R. XX v N.. Je zrejmé, že obvyklý pobyt detí je na základe dohody oboch rodičov výlučne na území Slovenskej republiky. Nielen maloleté deti, ale aj samotní rodičia majú obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, aj títo totiž obaja ráno po zobudení išli na Slovensko, a vracali sa v neskorých večerných hodinách do F.. V F. nemali priateľov. Rodina otca aj matky žije na Slovensku (s výnimkou sestry otca), doma sa rozprávali po slovensky. Otec nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval opaku. Otec sa mylne domnieva, že je začaté konanie o návrat, žiaľ otec podal len žiadosť o návrat na centrálnej autorite v Rakúsku. Otec tiež nepredložil žiadny návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností podaný v Rakúsku. Podanie, ktoré otec predložil v nemeckom jazyku nie je návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Jednoznačne celá rodina mala väzby na Slovensko, nie na F.. Centrum záujmu a života maloletých detí bolo a je Slovensko. Otec nepreukázal jedinú väzbu na F. v žiadnom predloženom dôkaze. Príslušnosť súdu je daná podľa aktuálneho bydliska matky, ktorá sa spolu s deťmi zdržiava v obvode Bratislava V. Matka bola nútená odísť s maloletými deťmi na územie Slovenskej republiky, nakoľko k tomu bola vyhodená z domu otca za pomoci otcovej rodiny. Matka nemala žiadne vlastnícke právo k predmetnému domu. Uvedený incident je bližšie popísaný v návrhu matky a boli do neho zapojené aj maloleté deti, pre ktoré to bola zásadná trauma, ktorú nemajú do dnes spracovanú a ktorá zásadne poznačila ich vzťah k otcovi. Maloleté deti budú v strede konfliktu medzi rodičmi, otec ich vzhľadom na jeho správanie a plán, ktorý mu nevyšiel, bude chcieť matke natrvalo odobrať. Otec mal totiž jasne pripravený plán, ako odlúčiť matku od maloletých detí, ten mu však nevyšiel. Otec sa ho bude snažiť dokončiť. V danom prípade je potrebná stabilizácia maloletých detí u matky, aby sa tieto nemuseli báť, že budú od matky natrvalo odlúčené konaním otca. Stabilizácia by sa zabezpečila práve dočasným zverením detí do osobnej starostlivosti matky. Maloleté deti s otcom párkrát telefonovali. Vždy však z toho boli rozrušené, hovorili matke, že sa boja. Maloletý najmä po incidente a vyhrážkach otca a jeho rodiny, ktoré si zažili na vlastnej koži, kedy ich zatvárali v izbách domu a matku vyhadzovali z domu za plaču detí aktuálne nechcú otca vidieť ani počuť, majú strach, že ich otec odvedie do F.. Maloletá S. matke povedala, že má zlé sny o dramatických udalostiach v dome a o ich úteku. Maloletý O. prvé noci po odchode preplakal. Je pravdou, že maloleté deti majú otca rady, ale odmietajú sa s ním stretávať osobne, alebo s ním telefonovať, nakoľko z neho majú strach. Otec na maloleté deti často silno kričí. Maloleté deti sa tak otca boja, že sa trasú až od strachu. Skutočnosť, že maloleté deti odmietajú stýkať sa a hovoriť s otcom nie je spôsobené tým, že matka neumožňuje maloletým kontakt s otcom, ale udalosťou, ktorú otec vopred premyslene plánoval, ktorej vystavil maloleté deti a tieto sa snažil aj za použitia svojej rodiny a násilia odčleniť od matky natrvalo. Matka sa maloleté deti niekoľkokrát snažila presvedčiť, aby spoločne zavolali otcovi a aspoň mu spoločne popriali dobrú noc, nakoľko otcovi chýbajú. Maloleté deti toto však striktné vždy odmietali so slovami: „mami nenúť nás, prosím“ a pri žiadosti matky, aby otcovi zavolali si zapchávali uši a schovávali sa pod perinu. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd v danej veci nariadil neodkladné opatrenie v zmysle matkou žiadaného petitu.

10. Otec vo svojom podaní zo dňa 11.08.2020 uviedol, že CIPC potvrdilo prijatie jeho návrhu na návrat detí podaného v F., zároveň uviedol, že na Okresný súd Bratislava I podal žalobu o návratové konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 2P 47/2020. Ďalej otec uviedol, že rodičia mali dňa 29.07.2020 telefonický hovor, v ktorom matka otcovi uviedla, že nemá financie, živí ju jej otec a otca požiadala o zaslanie prídavkov na deti a preplatenie nákladov na lekára a dohodli sa, že by bolo dobré sa dohodnúť. Pričom otec matke poslal na účet 105,- eur za náklady u lekára a 347,80 eura ako prídavky na deti. Matka otca opäť zaviedla. Poukázal na to, že z domu ju nikto nevyhadzoval a nechcel jej vziať deti, nakoľko otec chcel striedavú osobnú starostlivosť o maloleté deti. ďalej uviedol, že viac ako mesiac nemá s deťmi kontakt.

Zástupca otca vo svojom podaní zo dňa 11.08.2020 uviedol, že v danom prípade nedošlo k žiadnemu presťahovaniu na Slovensko v roku 2017 či 2018, nedošlo k žiadnej zmene pobytu detí a celej rodiny. Bez presťahovania sa nemôže nastať zmena pobytu do iného štátu a opätovne poukázal na chápanie pojmu domov v komunikácii medzi účastníkmi. A zároveň poukázal na niektoré nesprávne tvrdenia právneho zástupcu matky ohľadne otázok fungovania rodiny v F.. Ďalej poukázal na to, že tvrdenie, že príslušnosť tunajšieho súdu je daná podľa aktuálneho bydliska matky, ktorá sa s deťmi zdržiava v obvode Okresného súdu Bratislava V nemá žiadnu oporu v žiadnom ustanovení a miestna príslušnosť tunajšieho súdu nie je daná žiadna, nakoľko deti od obvodu tunajšieho súdu nikdy ani nevstupovali za účelom vykonávať nejaké aktivity. A poukázal na tvrdenia právneho zástupcu matky, ktoré považuje za zavádzajúce a nepravdivé. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd konanie zastavil, keďže v danom prípade nemá právomoc a v prípade, že súd má za to, že má právomoc, aby vec postúpil na príslušný súd, keďže nie je miestne príslušným súdom. A ak by tu aj bola právomoc a príslušnosť, tak otec navrhuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Vo veci samej bude rozhodovať rakúsky súd.

12. V podaní právneho zástupcu otca zo dňa 12.08.2020 otec zaslal správu z pohovoru s maloletými deťmi, ktorý sa uskutočnil dňa 11.08.2020 aj s komentárom k uvedenej správe. S tým, že nie sú dané žiadne dôvody na zverenie oboch maloletých do osobnej starostlivosti matky, keď samotné deti opakovane preferujú striedavú osobnú starostlivosť.

13. Na informatívnom výsluchu konanom dňa 27.07.2020 matka uviedla, že od 08.07.2020 žije na adrese: U. XX, N., odkedy spolu s maloletými deťmi ušli z C.. Dovtedy rodina bývala a žila v C. s tým, že deti majú všetky svoje záujmy, školu, kamarátov i lekárov na Slovensku. V mieste trvalého bydliska sa matka s deťmi nemôže zdržiavať, nakoľko nie je vlastníkom bytu, týmto je otec, tento byt je prenajatý. Rodina v tomto byte bývala a žila predtým, ako sa presťahovala do F.. Rodina žila dovtedy v F., kde rodičia spoločne zaobstarávali starostlivosť o deti. Rodičia ukončili svoje spolužitie, matka hľadala svoje bývanie, ale počas korony uviazla s deťmi v F., keďže nemohla prejsť cez hranice a otec jej zakázal pracovať. Deti od 01.06.2020 mohli ísť do školy, predtým zástupca otca matku kontaktoval, že sa má matka odsťahovať v lehote 1 mesiaca a do 7 dní deťom oznámiť, že sa rodičia rozchádzajú. Po skončení školského roku mala matka dovolenku, s deťmi chodila na výlety. 04.07.2020 matka so svojím otcom a deťmi odišli na dovolenku, o ktorej otec vedel, na ktorej sa rodičia dohodli. Matka sa s deťmi vrátila z dovolenky 08.07.2020 s tým, že sa vrátia domov - do F.. Od incidentu 08.07.2020 býva matka s deťmi na U. XX, N.. Deti sú vo faktickej starostlivosti matky a s otcom odmietajú komunikovať a sa s ním stretnúť. Aktuálne medzi rodičmi neexistuje žiadna dohoda ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

14. Bez predvolania sa dostavil otec a so svojím právnym zástupcom na informatívny výsluch dňa 27.07.2020, ktorí uviedli, že rodina od roku 2013 žije v F., kde majú všetci evidovaní trvalý pobyt. Partnerstvo rodičov sa rozpadlo minulý rok, spoločne navštevovali partnerskú poradňu - na Slovensku, - Mgr. O. V., A., R. XX, N.. Toto poradenstvo nevedlo k úspechu a došlo k rozchodu rodičov ako partnerov. Až 26.05.2020 požiadal otec matku, aby si hľadala iné ubytovanie, nebolo matke určené, či si ho má nájsť v F. alebo na Slovensku, otec ju nevyhadzoval z domu, ponúkol jej súčinnosť, aby vedeli ako rodičia svojich detí fungovať ďalej. Zároveň matku požiadal, aby okolnosti rozchodu spoločne tlmočili deťom. Matka dlhodobo nereagovala, 04.07.2020 matka s deťmi odišla na dovolenku, o čom bol otec informovaný, 08.07.2020 sa matka s deťmi vrátila do F., po hádke bez súhlasu a informovania otca matka s deťmi odišla preč s tým, že následne po dvoch dňoch uviedla, že sa vráti 12.07.2020, matka sa však nevrátila, zástupkyňa matky oznámila, že matka s deťmi sa vrátia do miesta ich bydliska, t. j. do F., 15.07.2020, kedy však tiež neprišla. Uviedol, že dňa 15.07.2020 na súde N. an der U. vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom otec podal návrh na súd. Ďalší návrh otca bol vo veci určenia obvyklého pobytu maloletých detí, tento taktiež podal 15.07.2020 na súde N. an der U.. Ďalší návrh - návratové konanie - otec podal 15.07.2020 na súde N. an der U.. Tento návrh by už mal byť postúpený na Slovensko. Podľa otca deti majú svoj trvalý aj obvyklý pobyt v F., neexistuje dohoda rodičov o tom, že by sa deti presťahovali na Slovensko, do okresu Bratislava V. Matka otca neinformovala, kde sa deti nachádzajú. Spomínala svojho otca, ktorý býva na F., že sú u neho aj s deťmi, preto otec túto adresu uviedol. Neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti, pre ktoré by mala byť zakladaná príslušnosť tunajšieho súdu. Má za to, že matka s deťmi ušla, v súčasnosti bráni styku otca s deťmi, pričom deti sa s otcom stretnúť chcú. Návratové konanie, ako aj konanie v F. vo veci ÚVRPaP sú prekážkou v rozhodovaní slovenského súdu. Deti mali stredisko životných záujmov v F.. Majú tam zdravotné poistenie, priateľov, rodinu otca, materskú školu a jasle navštevovali v F., rovnako tam mali aj krúžky a tábor. Krúžok klavíra do roku 2016 mali v Rakúsku a od nástupu do školy na Slovensku ho mali v rámci školy na Slovensku, navyše otec hradil súkromného učiteľa nemčiny, ktorý deti vyučoval nemčinu v ich domácnosti v F.. Deti zo školy chodili priamo do F., iné aktivity v Bratislave nemali.

15. Dokazovaním súd zistil, že na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie pod s. zn. 2P 47/2020 v právnej veci návratu maloletých

detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.
maloletých nie je a ani nebolo vedené na tunajšom súde a doposiaľ nedošlo k súdnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

16. Iné konanie ohľadne

17. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ účinný od 01.07.2016 pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

21. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

22. Podľa § 329 ods.1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

23. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

25. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

26. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

27. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

28. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

29. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

30. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme

neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

31. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňatý z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy.

32. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

33. Súd konštatuje, že rodičia maloletých detí nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti v zmysle tvrdenia matky od 08.07.2020, keď matka opustila spoločnú domácnosť spolu s maloletými deťmi, rodičia už predtým mali partnerské nezhody a otec žiadal matku, aby opustila spoločnú domácnosť a zabezpečila si vlastné bývanie. Na Okresnom súde Bratislava I je vedené pod s. zn. 2P 47/2020 konanie vo veci návratu maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Sporná medzi rodičmi je otázka právomoci slovenských súdov, príslušnosti tunajšieho súdu, ako aj náhľadu na starostlivosť o maloleté deti - otec matke predložil návrh dohody vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom navrhoval, aby boli deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti. Matka žiada deti zveriť do svojej osobnej starostlivosti.

34. Podľa § 113 CMP ak nie je príslušný súd známy alebo ak nemôže včas vykonať procesné úkony, koná súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec príslušnému súdu.

35. Podľa článku 7 druhá veta písm. b) Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 119/2001 Z. z.) predovšetkým prijímajú samy alebo prostredníctvom iných orgánov alebo osôb všetky vhodné opatrenia, aby zabránili ďalšej ujme dieťaťa alebo poškodeniu záujmov zainteresovaných osôb prijatím predbežných opatrení alebo zabezpečením prijatia takýchto opatrení.

36. Podľa článku 20 NARIADENIA RADY (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (tzv. Brusel IIa) v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

37. V danom prípade ide o deti vo veku osem rokov. Obe deti navštevujú základnú školu. Súd má za preukázaný aktuálny stav v rodine - rodičia ukončili svoje vzájomné spolužitie po tom, čo matka opustila spoločnú domácnosť. Deti sú vo faktickej starostlivosti matky a matka ničím nepreukázala, že otec jej ich chce zo starostlivosti odňať. Rodičia sú si rovní pri výkone svojich rodičovských práv a povinností. Rodičia doposiaľ žili v spoločnej domácnosti, podieľali sa spoločne na výchove svojich detí, navyše samotná matka do 01.09.2020 navrhovala upraviť otcovi styk, ktorý má blízko k striedavej osobnej starostlivosti. S ohľadom na prebiehajúce návratové konanie nemôže súd vyhovieť návrhu matky. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a v tejto časti návrh zamietol, matka neosvedčila súdu, že otec sa domáha toho, že deti budú v jeho výlučnej starostlivosti a matke neumožní žiadny kontakt s nimi. Súd neobdržal žiadnu signalizáciu o prípadnej nestarostlivosti o deti zo strany ich rodičov, ani žiadne závary v ich výchove. Terajšia situácia v rodine aj s ohľadom na prebiehajúce návratové konanie nevyvoláva nevyhnutnosť a naliehavosť potreby zabezpečiť ochranu práv a právom chránených záujmov maloletých detí, keďže v tomto konaní sa bude rozhodovať aj otázka právomoci slovenských súdov a ak by súd nariadil neodkladné opatrenie tým, že by deti zveril do osobnej starostlivosti matky, prejudikoval by určité skutočnosti, o ktorých nemá právomoc rozhodovať. Navyše nejde o také opatrenie, ktoré by súd v zmysle uvedeného Dohovoru alebo nariadenia mohol nariadiť, keďže neboli splnené podmienky.

38. Súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Dieťa má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ktorú nie je možné

podmieňovať splnením podmienok. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj svojho dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Súd dáva do pozornosti obom rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní súd rovnako zohľadňoval. Dieťa na svoj harmonický rozvoj potrebuje lásku a porozumenie, malo by vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Každý z nich je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Každé dieťa si želá, aby sa jeho rodičia pred ním nehádali, aby boli navzájom k sebe i k nemu aspoň tak zdvorilí, ako sú k ostatným ľuďom a ako to aj od neho vyžadujú. Podmienkou efektívneho rodičovstva nie je, aby sa rodičia mali radi, aby sa všetko vrátilo do koľají, keď konflikty medzi nimi neboli. Stačí, keď konflikty zminimalizujú tak, aby sa mohli o deti riadne starať. Teda dôležité je prestať pokračovať v konflikte, ideálne vzťahy medzi rodičmi nemusia byť. Dieťa nereaguje len na to, ako sa rodičia správajú k nemu, ale aj na to, ako sa správajú vzájomne voči sebe. Predovšetkým rodičia sú jeho rozhodujúcim vzorom, popri matke má nezastupiteľnú úlohu aj mužský vzor. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na ich spoločné deti a nepoužívali ich ako nástroj vzájomného boja. Súd rodičom odporúča, aby spoločne vyhľadali odbornú pomoc, aby sa naučili spolu vecne a správne komunikovať a reflektovať na potreby oboch svojich detí a ako partneri, ak je to nevyhnutné, sa rozišli slušne, pričom nezhody nebudú prenášať na svoje deti a neurobia z nich objekt svojich nezhôd.

39. Čo sa týka časti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia určením výživného na každé maloleté dieťa, táto časť jej návrhu nespĺňa v čase rozhodovania súdu o tomto návrhu podmienky podľa § 366 CMP. Z obsahu návrhu vyplýva, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od júla 2020, otec matke preposlal prídavky na deti, ktoré poberá, ako aj uhradil náklady za lekársku starostlivosť. Neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Výživné v nevyhnutnej miere má však slúžiť len na zabezpečenie tých najnevyhnutnejších potrieb dieťaťa, ide o prežitie dieťaťa. Z návrhu matky nevyplýva, že otec v súčasnosti na výživu maloletých detí neprispieva finančne (ide o pomerne krátke obdobie od opustenia spoločnej domácnosti) v nevyhnutnej miere, keďže aj sám otec zdokladoval, že sa na výžive detí v uvedenom období podieľal. Vyživovacia povinnosť rodičov k ich maloletým deťom je ich zákonnou povinnosťou od narodenia detí, ktorú si musia plniť bez ohľadu na ich ostatné výdavky. (Súd dáva do pozornosti rodičom, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime. Tzv. minimálne výživné je vo výške 29,42 eura). Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. Na vydanie takéhoto rozhodnutia postačuje osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. V posudzovanom prípade neexistuje potreba nariadenia neodkladného opatrenia uložením povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletých detí výživným, keďže matka opustila spoločnú domácnosť s deťmi len v pomerne krátkom čase a v čase rozhodovania súdu o matkinom návrhu nie je možné ustáliť, že otec dobrovoľne nebude prispievať na ich výživu v nevyhnutnej miere. Súd dospel k záveru, že matka nepreukázala také okolnosti a skutočnosti, ktoré by vyvodzovali záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov k maloletým deťom určením výživného otcovi. Súd poukazuje na to, že neodkladným opatrením možno v súlade s ust. § 366 CMP nariadiť rodičovi platiť výživné v nevyhnutnej miere. Podľa ust. CMP ako prostriedok na ochranu záujmu maloletých slúži práve inštitút neodkladného opatrenia. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle CSP je, aby účastník osvedčil uplatňovaný nárok a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa. Súd neprihliadal na tvrdenie matky týkajúce sa skutočnosti, že s otcom maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, lebo len uvedená okolnosť nie je dôvodom na vyhovieť návrhu matky. Za danej situácie nemožno preto vyvodzovať predčasné závery o tom, že otec si vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom plniť nebude. Dané domnienky nemôžu byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia v matkou navrhovanom rozsahu. Súd zdôrazňuje, že rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich maloletých

detí, ktoré nie sú schopné sa samé živiť. Vyživovacia povinnosť má prednosť pred akýmikoľvek inými pohľadávkami.

40. S ohľadom na skutočnosť, že matka žiada o zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, súd vyhodnotil časť návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia čo do úpravy styku otca s maloletými za nedôvodný. Neodkladným opatrením súd upraví styk rodiča, ktorému druhý rodič neumožňuje styk s dieťaťom v rozsahu, aby nedošlo k odcudzeniu dieťaťa a rodiča, v rozsahu primeranom dennému režimu dieťaťa a jeho rodičov. Takúto mieru kontaktu otec s maloletými má v zmysle tvrdenia matky zabezpečenú a matka mu nemieni brániť v styku s deťmi. Keď v zmysle tvrdenia matky matka otca sama iniciatívne nabáda k styku a ku kontaktu s maloletými deťmi aj mimo víkendového styku. V prípade nezhôd rodičov v otázke styku je otec ten, kto má právo podať na súd návrh na úpravu styku s maloletými deťmi. Rodičia sa v prvom rade musia naučiť spolu ohľadne potrieb spoločných maloletých detí riadne a konštruktívne komunikovať.

41. Inštitút neodkladného opatrenia predpokladá absenciu vážnejších pochybností o potrebe a dôvodnosti jeho uplatnenia. Keďže dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia musí byť zjavná zo samotného návrhu na jeho nariadenie, resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať výstižný popis skutočností objasňujúcich stav a pomery účastníkov v čase rozhodovania súdu a tieto tvrdenia musia byť riadne osvedčené. V návrhu popísané skutočnosti nemôžu vyvolávať pochybnosti o bezodkladnej potrebe využitia procesného inštitútu neodkladného opatrenia, pretože tento sa má uplatňovať len výnimočne, a to výlučne len v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov tak, aby sa zamedzilo jeho zneužitiu, čo sa, v danom prípade s ohľadom na matkou ponúkané dôkazy, nestalo.

42. Súd dáva do pozornosti, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania.

43. V danom prípade mal súd za to, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia splnené neboli. Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. V konaní vo veci samej súd vykoná potrebné dokazovanie a až na základe výsledkov dokazovania, ktoré prekračuje rámec neodkladného opatrenia, rozhodne - rovnako až po tom, ako bude právoplatne skončené návratové konanie bude súd môcť rozhodovať aj o otázke miestnej príslušnosti. S ohľadom na to, že prebieha návratové konanie, súd nemôže vo veci samej konať a mohol iba ako súd, v ktorého obvode sa maloleté deti zdržujú rozhodnúť o matkinom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. S ohľadom na výsledok návratového konania budú vykonávané ďalšie úkony vo veci samej.

44. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy /§ 125 ods. 3 CSP/.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované /všeobecné náležitosti podania/. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 1,2, CMP/.